

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členov JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **M. R.**, bytom v M., zastúpeného JUDr. V. K., advokátom v M., proti žalovanej **Sociálnej poisťovni – ústredie**, Ul. 29. augusta 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 22-285/2006 zo 7. februára 2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 10S/74/2006-66 z 9. októbra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 10S/74/2006-66 z 9. októbra 2007 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej uvedeného v záhlaví tohto rozsudku, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie a potvrdené rozhodnutie jej pobočky v Martine č. 300-332/2005-2 z 15. novembra 2005 vo veci nepriznania nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania zistenej 16. apríla 1996 a žalovanému trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v medziach žaloby, dospel k záveru, že žalovaný správny orgán, vrátane

prvostupňového, postupoval v súlade so zákonom, keď v prípade žalobcu rozhodol o nepriznaní nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia. Choroba z povolania, ktorá bola u žalobcu zistená, totiž vzhľadom na čas jej zistenia, nespĺňala podmienku ustanovenú v § 8 ods. 3 zák.č. 461/2003 Z.z. o nemocenskom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej v znení rozsudku len „zák.č. 461/2003 Z.z.“), a preto ju nebolo možné považovať za chorobu z povolania, a teda žalobca si nemohol v dôsledku zistenia tejto choroby uplatňovať nároky v zmysle zák.č. 461/2003 Z.z.

Proti tomu rozsudku v zákonnej lehote podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal, že zákonné ustanovenie § 8 ods. 3 zák.č. 461/2003 Z.z. považuje za protiústavné a podľa jeho názoru je taktiež v rozpore s medzinárodnoprávnymi dokumentmi, ktorými je Slovenská republika v zmysle čl. 154c Ústavy SR viazaná. Zdôraznil, že skutočnosť, že jeho choroba z povolania bola zistená skôr, ako tri roky pred dňom jej zaradenia do zoznamu chorôb z povolania, ho stavia do nerovného postavenia s občanmi, ktorým bola rovnaká choroba z povolania zistená v lehote 3 roky pred jej zaradením do zoznamu chorôb z povolania. Žalobca uviedol, že podľa jeho názoru ustanovenie § 8 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. je v rozpore s ustanovením čl. 12 ods. 1 Ústavy SR, a to tak, že konaním žalovanej nie je zabezpečená rovnosť v právach, resp. aj s ustanovením čl. 9 Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach (publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 120/1976 Zb.), k čomu by zrejme mohol zaujať stanovisko Ústavný súd SR (§ 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). V rámci odvolania žalobca uviedol, že postup pri vypracovávaní posudku o sťažení spoločenského uplatnenia považuje za diskriminačný, nakoľko od roku 1996 (prístup do zdravotnej dokumentácie skôr pre pacienta nebol možný) sa domáhal uznania choroby z povolania pod položkou č. 29 – ochorenie kostí, kĺbov, šliach a nervov z jednostranného zaťaženia (predložené vyšetrenia preukazujú stredne ťažké štádium vazoneurozy a syndróm karpálneho tunelu z jednostranného dlhodobého zaťaženia pri práci). Zdôraznil, že považuje za diskriminačné to, že po desiatich rokoch jeho lekárskeho vyšetrení mu uznali chorobu z povolania zistenú v roku 1996 (hoci od roku 1993 je na invalidnom dôchodku). Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie žalovanej zo 7. februára 2006 zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby žalovanej bola uložená povinnosť nahradiť mu trovy konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozhodnutia len „O.s.p.“) na pojednávaní (§ 214 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Úlohou súdu prvého stupňa bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovanej, ktorým žalobcovi nebol priznaný nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Z podkladov spisu je zrejmé, že žiadosťou spísanou na pobočke žalovanej v Martine 25. augusta 2005, sa žalobca domáhal priznania náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. K žiadosti pripojil posudok Martinskej fakultnej nemocnice – Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie zo 17. júla 2005, vypracovaný prednostkou kliniky Prof. MUDr. J. B., CSc. Podľa tohto posudku bola u žalobcu zistená choroba z povolania – iné poškodenie zdravia z práce, ktorá je zaradená pod pol. č. 47 zoznamu chorôb z povolania podľa prílohy č. 1 k zákonu č. 461/2003 Z.z. V posudku sa tiež uvádza, že uvedená choroba z povolania bola u žalobcu zistená po prvý raz **16. apríla 1996**. Táto skutočnosť jednoznačne vyplýva aj z hlásenia choroby z povolania žalobcu v mesiaci júl 2005 určeného pre Sociálnu poisťovňu, v rámci ktorého sa ako dátum priznania choroby z povolania u žalobcu uvádza 12. januára 2005.

Podľa § 8 ods. 2 zák.č. 461/2003 Z.z. choroba z povolania podľa tohto zákona je choroba uznaná príslušným zdravotníckym zariadením, zaradená do zoznamu chorôb z povolania uvedeného v prílohe č. 1, ak vznikla za podmienok uvedených v tejto prílohe

- a/ zamestnancovi pri plnení pracovných úloh alebo služobných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh alebo služobných úloh,
- b/ fyzickej osobe uvedenej v § 17 ods.2 pri činnostiach uvedených v tomto ustanovení alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami.

Podľa § 8 ods. 3 zák.č. 461/2003 Z.z. chorobou z povolania je aj choroba, ktorá bola zistená pred jej zaradením do zoznamu chorôb z povolania, najviac tri roky pred dňom jej zaradenia do tohto zoznamu.

Choroba z povolania, ktorá bola žalobcovi priznaná 12. januára 2005 nebola zahrnutá v predchádzajúcej právnej úprave do zoznamu chorôb z povolania. Táto choroba z povolania bola do zoznamu chorôb z povolania zapracovaná až do zákona č. 461/2003 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňom 1. januára 2004.

Prípado žalobcu bol opakovane predložený na posúdenie na Celoslovenskú komisiu pre posudzovanie chorôb z povolania, avšak toto ochorenie nebolo možné v minulosti hlásiť ako chorobu z povolania, lebo ani ochorenie chrbtice, ani iné poškodenie zdravia pri práci /tzv. voľná položka/ nebolo súčasťou starého Zoznamu chorôb z povolania.

Žalobcovi bola choroba, neskôr označená ako choroba z povolania, zistená **16. apríla 1996**, to znamená viac ako 3 roky pred dňom jej zaradenia do zoznamu chorôb z povolania, a preto ju nebolo možné považovať za chorobu z povolania podľa § 8 ods. 2 a 3 zák.č. 461/2003 Z.z.

Ak teda za uvedeného skutkového stavu vo veci nebolo žiadosti žalobcu o priznanie nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania zistenej **16. apríla 1996** vyhovené, aj podľa názoru odvolacieho súdu žalovaná o žiadosti žalobcu správne rozhodla, keď mu požadovanú náhradu nepriznala. Žalovaná postupovala pri rozhodovaní v plnom súlade so zákonom, pre svoje rozhodnutie si zadovážila dostatočné skutkové podklady, na základe ktorých vyvodila správny právny záver, ktorý v napadnutom rozhodnutí aj náležitým spôsobom odôvodnila. Nepochybil preto krajský súd, keď napadnuté rozhodnutie žalovanej ako zákonné potvrdil. Námietky žalobcu uvedené v jeho odvolaní ako

skutkovo a právne bezvýznamné pre rozhodnutie v preskúmvanej veci, nebolo možné zohľadniť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože v tomto konaní nebol úspešný.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. februára 2009

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová